

Delegació Diocesana de Pastoral Familiar
Arquebisbat de Barcelona

VIURE CRISTIANAMENT L'AMISTAT

Sobre l'amistat s'ha dit "és la cosa més necessària per a viure" (Aristòtil); "és com el sol per a la vida humana" (Ciceró).

Existeix una dita que expressa molt bé el que és l'amistat: "a l'amic se'l truca per donar-li una bona notícia però apareix per sorpresa en la desgràcia".

Entre els amics hi ha respecte, simpatia, tendresa, camaraderia, tolerància, afinitat de pensaments i de valors. L'amistat no és un sentiment d'aprofitar-se del que hom pot treure de l'altre, o de només passar-ho bé amb l'altre, compartint alguna activitat o afició.

La amistat és quelcom més profund, és una relació d'amor, que cal cuidar i aprofundir. L'amistat suposa dedicar temps a l'altre. És preocupació i compromís enfront les seves necessitats. És saber escoltar. L'amistat no es força, es dóna de manera gratuïta.

Actualment l'ús de les xarxes socials a internet (messenger, facebook,...) especialment entre els més joves, permet la connexió instantània amb un gran nombre de persones alhora, persones als que s'anomena amics, quan de fet moltes vegades no son ni coneguts.

Enfront la fragilitat dels vincles humans que el sociòleg Zygmunt Bauman anomena relacions líquides i que es caracteritzen per utilitzar les persones com a objectes de consum, els cristians hem de valorar les relacions d'autèntica amistat, proposar-les i viure-les. Tanmateix, si anem a les arrels de la vida cristiana ens trobem que a l'hora de descriure com és la comunitat cristiana, els Fets dels Apòstols ens la proposen com la realització de l'ideal clàssic de l'amistat: "eren un sol cor i una sola ànima". Viure cristianament és viure l'amistat.

Jesús va ser un home d'amistat

Es relacionava amb tothom: rics i pobres, gent corrent i gent de la "xusma"... Anava a convits, visitava malalts i anava a casa dels morts... Estimava tothom, però també en ell s'hi veu una capacitat de relació més particular i profunda, d'amistat. Crea un cercle reduït d'amigues i amics, que el segueien i acompanyaven. I, encara, entre elles i ells manté unes relacions més estretes amb alguns dels deixebles (Joan, Pere i Jaume), i de les deixebles (Maria Magdalena, Marta, Maria, les dones que l'acompanyen fins a la creu i van de matí el primer dia de la setmana al sepulcre). Particular amistat amb Llätzer i les germanes. L'evangeli ho diu ben clar: "Jesús s'estimava Marta, la seva germana Maria i Llätzer". Vora el sepulcre de Llätzer se li neguen els ulls de llàgrimes... Busca trobar-se amb ells a sopar a casa de Marta i Maria i Llätzer, tracta a part Jaume, Pere i Joan,... I, quina tendresa amb els amics que l'acompanyen: cerca per a ells un lloc tranquil per descansar, fomenta la comunicació entre tots, els defensa quan va a ser detingut...

I no solament dóna afecte, sinó que el desitja i el rep, es deixa estimar, és sensible. I per això nota quan li fallen els amics (a Getsemaní els amics s'adormen!). Quan la gent comença a abandonar-lo, pregunta als deixebles: "també vosaltres us en voleu anar?". A Simó li fa la repetida pregunta: "M'estimes?". Es deixa convidar per Zaqueu, se sent content quan li agraeixen el que fa pels altres, com en el cas dels deu leprosos que només un és el qui torna a donar-li gràcies... I, com sent la traïció de Judes: "Amic, a què has vingut?"

Jesús crea amistat

Ell vol que els seus continuadors formin un grup d'amistat i, per això, deixa establert que no vol esclaus, sinó amics. I així forma un grup d'amics: "ja no us dic servents, sinó amics...". Ens fa

entrar en la més íntima relació amb ell, com la que té ell mateix amb el Pare. El nucli de la vida cristiana serà l'amistat amb Jesús, com la que ell té amb el Pare, que irradia amistat entre els seus seguidors. El que Jesús ens encomana és que ens estimem els uns als altres com ell mateix ens ha estimat. "Els uns als altres", "mútuament", amb un amor de reciprocitat, d'amistat.

I una amistat que arrela en la joia profunda i a la vegada l'augmenta: "tot això us ho he dit perquè la meua alegria sigui en vosaltres i la vostra alegria sigui completa". Amistat i alegria profunda construeixen el cor de la vida cristiana, segons el legat de Jesús. Tot un repte per a la nostra Església! Perquè es tracta de viure i de reflectir la joia de Crist: amabilitat, dolcesa, esperit constructiu, esperança.

Característiques de l'amistat

Quan Lluç tracta de presentar la comunitat cristiana en la seva essència, recorre a l'expressió de l'amistat que era clàssica al pensament grec: "un sol cor i una sola ànima". Aquest era l'ideal de la comunitat cristiana com a continuadora de l'estil de Jesús, una comunitat d'amistat. Algun dels trets més significatius de l'amistat són:

- L'amistat és quelcom profund que arrela en l'amor (sense amor no hi ha amistat).
- És afectuosa i tendeix a manifestar-se amb mostres exteriors d'aquest afecte.
- Integra tant els aspectes més específicament evangèlics o de fe (amor a Jesús, oració, cerca de la voluntat de Déu), com els més naturals (àpats, estudi, conversa, esbargiment).
- Té com a nota essencial el compartir, també en tots els àmbits de la vida cristiana i humana, que són inseparables i, en el Crist, formen unitat.
- La comunicació confiada i transparent, també incloent-hi els diferents aspectes de la vida, hi té un rol essencial.
- El respecte a la persona, que es manifesta en parlar sempre bé de l'amic o l'amiga i en tractar d'interpretar bé les seves accions.
- L'amistat necessita ser fonamentada i valorada.

Preguntes

1.- Sabem reconèixer quins són els nostres veritables amics i amigues?

2.- Com podem créixer en capacitat d'amistat, d'amistat fonda, d'amistat en la que s'hi integren els diferents aspectes de la vida humana cristiana?

3.- Som propagadors d'amistat: a casa, en les relacions quotidianes, a la feina, a la comunitat cristiana, a l'acció social?

4.- Dedicuem suficientment temps per a valorar les nostres amistats?

Cites bíbliques

– **Fets 2, 42-47:** *De tothom es va apoderar el respecte; i els apòstols feien molts prodigis i senyals. Tots els creient vivien units i tenien les coses en comú. Venien les propietats i els béns i ho repartien entre tots, segons la necessitat de cadascú. Cada dia assitien unànimement al temple, i a casa partien el pa i prenien l'aliment amb joia i simplicitat de cor, lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble. I el Senyor augmentava cada dia el nombre dels salvats i els reunia junts".*

– **Jn 15, 15:** *Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare.*

Bibliografia

– BAUMAN, ZYGMUNT. *Amor líquido* –Fondo de Cultura económic.

– CODINA I FARRES, JOSEP. *Company de ruta*- Ed Claret.

Barcelona, Abril de 2012.